

foranderlige Gagebete, forringes, ville ogsaa de i Forhold dertil staaende Svingninger til begge Sider af dens Middelværdi blive af noget ringere Betydning for Statskassen, selv om Indtægterne i et uheldigt Aar skulde aftage samtidigt med Dyrtdens Indtræden, og Fordelelene ved et foranderligt System ville desuagtet opnaaes der, hvor det er vigtigst at opnaae dem, nemlig ved de lavere lønnede Embeds- og Bestillingsmænds Gager, eftersom for disse Mænd de hurtige Omværlinger i Livsforholdernes Priis især ere sølelige. Et Overslag over Statskassens Risiko vil heller ikke være forbunden med nogen Usikkerhed, saasnuart alle Gager ere bestemte, og dermed Antallet af de foranderlige Hundreder af Rigsdaler er bekjendt. Det sees nemlig let, at dette samme Antal Gange Middelværdien (129 Rd. 12 $\frac{1}{2}$ §) af Priserne paa de oftere omhandlede Varemengder i de sidste 10 Aar vil omtrent angive Statskassens rimelige aarlige Udgifter i Begyndelsen, og efterat Systemet er bragt i Gang, vil Overslaget kunne gøres med en stedse stigende Sikkerhed; herved maa dog erindres, at Udgiften rimeligvis vil svinge til begge Sider af denne Middelværdi, men Overslaget saavel over, som under denne, lader sig ogsaa nogenlunde bedømme; see vi saaledes hen til de sidste 10 Aar, saa vilde i 1850 Udgiften have været lavest, altsaa ovennævnte Antal Gange 102 Rd. 8 $\frac{1}{2}$ § (circa 27 Rd. under Middelværdien), i 1856 høiest, nemlig hiint Antal Gange 166 Rd. 75 § (circa 37 Rd. over Middelværdien); sammenlignes Aarene 1844 og 1856, viser Forholdet imellem den laveste og høieste Sum, Statskassen maatte udrede til denne Konto, sig at være næsten nøiagtig som 3 til 5, hvilket heller ikke afviger meget fra Forholdet imellem Udgiften i 1850 og 1856. Det maa jo desuden ikke tabes af Sigte, at Statskassen allerede nu i mangfoldige Retninger kjender foranderlige Udgifter, der i ganske anden Grad udsætte den for Udbetaling af ubestemmelige Tillæg til de beregnede Middeludgifter, saa at en forholdsvis ringe Forøgelse af denne Art Udgifter, om den end ikke ligefrem er anbefalelig, dog ikke kan have noget særdeles Affrækkende ved sig, naar

der ivoirigt kan opnaaes nogen væsentlig Fordeel derved.

Der har i Commissionen været fremsat den Indvending, at Embedsmænd som Huusfæder og Familieforsørgere ikke kan være tænt med et saadant System, idet hans Oeconomi væsentlig maa være baseret paa en vis Stædighed i Indtægter. Men deels maa det jo først paavises, at Systemets Grundfættninger og dets Udførelse ikke tilstede, at en saadan Stædighed, om ikke med mathematisk Nøiagtighed, saa dog nogenlunde opnaaes, deels vilde Embedsmænds Indtægter dog altid have en fast Middelværdi, hvorom de maa dreie sig, og det med ifkun mindre Svingninger, naar den større Deel deraf fastsættes til en bestemt Sum som hidtil, og kun et mindre Beløb gøres foranderligt. Dette synes at være saa langt fra at kunne, som man har sagt, forstyrre den oeconomicke Lednings Fasthed, at meget snarere denne Ledning lertes netop paa Grund af de Fornødenheders Priisværling, til hvilke der ved den foranderlige Deel af Indtægten er taget Hensyn. Kunde det opnaaes at tildele den mindre vel afslagne Embedsmænd, Aar til andet, netop hvad han behøver til at indkjøbe alle sine Fornødenheder, maatte dette forsaavidt anses for et Gode, som han derved med større Ro og mere ubekymret kunde vende sin Opmærksomhed til, hvad der paaligger ham at udføre i Statens Tjeneste, forudsat ivoirigt, at han forstod at ordne og lede sine oeconomicke Forhold med saamegen Forsynlighed og Sparsommelighed, som hans Indtægt altid maa kræve, saasom ingen Embedsmænds Indtægt nogenstunde kunde eller burde blive saa rigelig, at han ifkun efter Lune og Forgødtbefindende kunde give ud, hvad han havde taget ind, Noget, som endnu mindre vilde kunne gjælde om de Embedsmænd, hvis Naar tænkes lindrede ved Forslaget. Men et saa vidt gaaende Formaal er hverken antydet som muligt eller paatænkt at naaes, idet kun en Deel af Gager og Lønninger gøres foranderlig, saa at der endog slet ikke tages Hensyn til Værling i Priis af en stor Mængde Fornødenheder, som ikke beqvemt kunne tages i Regning, og altsaa Paastanden om en „De-